

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.106/1
van 24 april 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende
definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan 'Alluviale klei van Schelde- en Maasbekken en
Polderklei''

Op 25 maart 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Alluviale klei van Schelde- en Maasbekken en Polderklei’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 18 april 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 april 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Alluviale klei van Schelde- en Maasbekken en Polderklei” definitief vast te stellen.

2.2. Het plangebied omvat meerdere afzonderlijke deelgebieden, aangegeven op de verschillende deelplannen van het grafisch plan (bijlage I bij het ontworpen besluit).

Voor de deelplannen 1 en 2 bevatten de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontworpen besluit) bepalingen betreffende gebieden die worden bestemd voor de winning van oppervlakedelfstoffen, die specifiek bestaat in kleiontginning (artikelen 1.1a en 2.1). Er wordt door aanduidingen in overdruk voorzien in een fasering van die ontginning, waarbij fase I geldt voor het ontginningsgebied op deelplan 1 en fase II voor een gedeelte van dat gebied op deelplan 2 (artikelen 3.1 en 3.2). Het bedoelde gebied op deelplan 1 krijgt een nabestemming als natuurgebied met een aanduiding in overdruk als grote eenheid natuur in ontwikkeling (artikelen 1.1b en 1.2), dat op deelplan 2 krijgt de nabestemming gemengd openruimtegebied (artikel 2.2). Voor elk van de voormelde gebieden wordt ook een gebiedsspecifieke typebepaling voor beperkte handelingen van waterbeheer in of nabij valleien opgenomen (artikelen 1.3 en 2.3). Op deelplan 1 worden voorts twee zones rechtstreeks bestemd tot natuurgebied met een aanduiding in overdruk als grote eenheid natuur (artikelen 4.1 en 4.4) en wordt één zone bestemd tot gemengd openruimtegebied (artikel 5.1). Binnen die laatste zone worden met symbolische aanduidingen in overdruk een hoogspanningsleiding (artikel 8) en een enkelvoudige leiding (artikel 9) aangegeven. Deelplan 3 betreft een gebied dat wordt bestemd tot bouwvrij agrarisch gebied (artikel 6). Die bestemming geldt ook voor twee zones op deelplan 4, waarop ook nog een beperkte zone wordt bestemd tot (gewoon) agrarisch gebied (artikel 7). Voor het overige betreft deelplan 4 natuurgebied (artikel 4.1), verspreid over twee gebiedsdelen, het ene met een aanduiding in overdruk als grote eenheid natuur in ontwikkeling die het gehele gebiedsdeel beslaat (artikel 4.3) met uitzondering van een zone met een aanduiding in overdruk voor bestaande zonevreemde constructies (artikel 4.2), het andere met een aanduiding in overdruk als grote eenheid natuur (artikel 4.4).

3.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek definitief vaststelt. Met toepassing van artikel 2.2.7, § 7, vierde lid, van de Codex heeft de Vlaamse Regering op 14 december 2012 de termijn voor het vaststellen van het voorliggende plan met zestig dagen verlengd.

3.2. Daarnaast vindt het ontwerp ook rechtsgrond in de volgende bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’:

- artikel 13, §§ 1 en 3, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, en op het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijke milieu;¹
- artikel 17, § 3, eerste lid, voor zover in het plan in overdruk twee Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling (GENO) en een Grote Eenheid Natuur (GEN) worden aangeduid;²
- artikel 18, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen die, binnen het VEN (Vlaams Ecologisch Netwerk), strekken tot een beheer van de waterhuishouding gericht op de verwezenlijking van een duurzaam ecologisch functioneren van een watersysteem dat bij de bestaande of beoogde natuur hoort;³
- artikel 25, § 1, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen om in de GENO, rekening houdend met de overige functies in het gebied, en in de GEN, bij voorrang ten opzichte van de andere functies in het gebied, de natuur en het natuurlijke milieu te behouden, te herstellen en te ontwikkelen.⁴

3.3. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften maatregelen bevatten in het kader van de watertoets,⁵ vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ rechtsgrond voor het ontwerp.

4. In het tweede lid van de aanhef van het ontwerp wordt verwezen naar artikel 13 van het decreet van 18 november 2011 ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het decreet van 10 maart 2006 houdende de oprichting van de strategische adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed, wat betreft de adviesorganen’. De in dat artikel vervatte overgangsregeling is evenwel niet relevant voor het ontworpen besluit, aangezien de aankondiging van het openbaar onderzoek over het ontwerp van het definitief vast te stellen gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is gebeurd in het *Belgisch Staatsblad* van 30 mei 2012. Het tweede lid dient derhalve uit de aanhef te worden weggelaten.

¹ Zie de artikelen 2.2, eerste en tweede lid, en 5 van de stedenbouwkundige voorschriften.

² Zie de artikelen 1.2, 4.3 en 4.4 van de stedenbouwkundige voorschriften.

³ Zie artikel 1.3, eerste lid, tweede streepje, van de stedenbouwkundige voorschriften (gelet op de omschrijving van “handelingen in functie van de verbetering van de verbindingsfunctie” in het vierde lid van de toelichting bij dat voorschrift en de vermelding van “het behoud en herstel van de natuurwaarden” in artikel 18 van het decreet van 21 oktober 1997).

⁴ Zie de artikelen 1.1b en 4.1 van de stedenbouwkundige voorschriften.

⁵ Zie bijvoorbeeld artikel 2.3 van de stedenbouwkundige voorschriften.

VORMVEREISTEN

5. In de aanhef van het ontworpen besluit wordt vermeld “dat een onderzoek naar de mogelijke betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een als speciale beschermingszone te beschouwen gebied is uitgevoerd” en “dat daaruit blijkt dat het plan geen betekenisvolle aantasting kan veroorzaken gezien de grote afstand ten opzichte van de speciale beschermingszones en rekening houdend met de beschermde soorten en habitats”, zodat “geen passende beoordeling vereist is”.⁶

6. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007.⁷

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan⁸ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.⁹

⁶ Bedoeld wordt een passende beoordeling in de zin van artikel 36ter, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997. De betreffende passussen zijn opgenomen in de derde overweging van het ontworpen besluit.

⁷ Decreet van 27 april 2007 ‘houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu’. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 ‘betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s’ is het decreet van 27 april 2007 in werking gesteld op 1 december 2007.

⁸ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven”.

⁹ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

Artikel 4.2.3 van hetzelfde decreet bepaalt:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoonst dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoonst dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3bis. De administratie kan na een gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer van een voorgenomen plan of programma dat overeenkomstig § 2 of § 3 aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen, dat voorgenomen plan of programma ontheffen van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage overeenkomstig artikel 4.2.5 tot en met 4.2.10.

Dat kan als de administratie oordeelt dat:

a) het voorgenomen plan of programma een uitwerking, wijziging, herziening of voortzetting inhoudt van een plan of programma, waarvoor reeds eerder een plan-MER werd goedgekeurd, en een nieuw plan-MER redelijkerwijze geen nieuwe of extra gegevens betreffende aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of

b) indien in het kader van andere rapportages of beoordelingen reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu gemaakt werd, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER zoals vermeld in artikel 4.1.4, § 2.

§ 3ter. Het gemotiveerd verzoek, vermeld in § 3bis, bevat ten minste:

1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen plan of programma, in voorkomend geval met een afbakening van het gebied erbij waarop het plan of programma betrekking heeft;

2° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft om de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten op de hoogte te kunnen brengen;

3° de verantwoording voor het verzoek en alle relevante gegevens ter staving ervan.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de informatie die in het gemotiveerd verzoek opgenomen moet worden.

§ 3^{quater}. De administratie neemt binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het verzoek, vermeld in § 3ter een beslissing. In voorkomend geval bevat de beslissing tevens de voorwaarden die eraan zijn verbonden. Indien de beslissing niet kan worden genomen binnen de hiervoor bedoelde termijn van dertig dagen brengt de administratie de initiatiefnemer hiervan schriftelijk op de hoogte binnen deze termijn. In die kennisgeving geeft de administratie aan wanneer de beslissing uiterlijk zal worden genomen.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, wordt onverwijld door de administratie aan de initiatiefnemer betekend. Vanaf de betekening van de beslissing wordt ze bekendgemaakt en wordt ze samen met het gemotiveerd verzoek als vermeld in § 3ter ter inzage gelegd bij de administratie. Als het voorgenomen plan of voorgenomen programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere Lid-Staten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij het Verdrag, en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, dan wordt de beslissing vermeld in het eerste lid onverwijld door de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs ter kennis gebracht van de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten.

§ 4. Voor een plan of programma dat uitsluitend bestemd is voor noodsituaties moet geen plan-MER worden opgemaakt.

§ 5. De toepassing van § 2 en § 3 mag er echter niet toe leiden dat plannen en programma's met mogelijke aanzienlijke milieueffecten niet onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen."

Uit wat voorafgaat volgt dat het ontworpen plan in beginsel onderworpen is aan de plan-MER-plicht.

De dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie heeft het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op 19 december 2011 met toepassing van artikel 4.2.3, § 3bis, b), van het decreet van 5 april 1995 ontheven van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage, omdat in het kader van het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan "Alluviale klei van Schelde- en Maasbekken & Polderklei" dat de Vlaamse Regering definitief heeft vastgesteld bij besluit van 20 februari 2009, reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu is gemaakt, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER.¹⁰

7. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, van de Codex luidt:

¹⁰ Zie de aanhef van het ontwerp, tiende verwijzing en het voorlaatste onderdeel van de overweging waarmee wordt geantwoord op de tijdens het openbaar onderzoek bezorgde adviezen, opmerkingen en bezwaren.

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van hetzelfde besluit wordt aangewezen als bevoegde administratie, heeft op 14 december 2011 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is.¹¹

8. Met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’, is met betrekking tot het ontworpen plan de watertoets uitgevoerd.¹²

9. Voor het overige heeft het plan de in artikel 2.2.7 van de Codex bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 11 mei 2012 en het openbaar onderzoek liep van 12 juni 2012 tot 10 augustus 2012.¹³

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

10. Aan het einde van artikel 1, derde lid, 1°, van het ontworpen besluit wordt de zinsnede “en een overzicht van de conclusies van het planmilieueffectenrapport” beter weggelaten. Voor het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is immers geen dergelijk rapport opgemaakt, maar integendeel ontheffing verleend van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage (zie opmerking 6).

11. Om dezelfde reden wordt in artikel 1, derde lid, 3°, van het ontworpen besluit beter geen gewag gemaakt van “het als plan-MER fungerende” Bijzonder Oppervlakedelfstoffenplan “Alluviale klei van Schelde- en Maasbekken en Polderklei” goedgekeurd door de Vlaamse

¹¹ Zie de aanhef van het ontwerp, elfde verwijzing.

¹² Zie de aanhef van het ontworpen besluit, twaalfde verwijzing.

¹³ Zie de aanhef van het ontwerp, dertiende tot vijftiende verwijzing.

Regering bij besluit van 20 februari 2009, ook al is de voormelde ontheffing ingegeven door de in dat plan vervatte analyse van milieugevolgen.

Dat belet niet dat in de betreffende bepaling naar het laatstgenoemde plan kan worden verwezen als “bijlage V”. Die bijlage dient dan wel effectief bij het te nemen besluit te worden gevoegd, wat niet het geval is in het dossier dat met de adviesaanvraag is bezorgd.

BIJLAGE II – STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN

ALGEMENE OPMERKINGEN

12.1. Artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, van de Codex bepaalt dat het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften verordenende kracht hebben. In het ontwerp zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage I en II ervan, welke in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontwerp is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota” (bijlage III), die in artikel 1, derde lid, van het ontwerp als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Met dit onderscheid dient reeds rekening te worden gehouden bij het voorlopig vaststellen van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van artikel 2.2.7, § 1, eerste lid, van de Codex, gelet op het gegeven dat bij de definitieve vaststelling van het plan, ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan, nog slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde adviezen, opmerkingen en bezwaren (artikel 2.2.7, § 7, tweede lid, van de Codex). Hieruit volgt dat, bij de definitieve vaststelling van het plan, in de stedenbouwkundige voorschriften, die, overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 2°, van de Codex, een onderdeel zijn van het plan, nog enkel wijzigingen kunnen worden aangebracht in voormelde zin.

Vastgesteld dient dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een plan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan dikwijls bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenend karakter van deze bepalingen, dienen ze evenwel te worden aangemerkt als niet-normatief, aangezien ze slechts zijn opgenomen in de toelichting bij bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel opgenomen zijn in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

12.2. Een voorbeeld daarvan in het voorliggende plan zijn de bepalingen in de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften in verband met de buffers die de

deelgebieden bestemd voor de winning van oppervlaktedelfstoffen in voldoende mate moeten afscheiden van de aangrenzende gebieden met andere bestemmingen.¹⁴⁻¹⁵

Een ander voorbeeld zijn de bepalingen in verband met natuurgebied waarvoor enkel in de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften en niet in die voorschriften zelf wordt verduidelijkt in welke beperkte mate in dat gebied infrastructuur en gebouwen mogelijk zijn.¹⁶

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikelen 1.2, 4.3 en 6

13. Vraag is of het wel degelijk de bedoeling is dat onder “gebouwen en gelijkaardige constructies” in de artikelen 1.2, 4.3 en 6¹⁷ van de stedenbouwkundige voorschriften, nu eens wel en dan weer niet mede “serres” en “stallen” worden begrepen, inzonderheid wanneer die voorschriften betrekking hebben op hetzelfde gebiedstype (natuurgebied met een aanduiding in overdruk als GENO in het geval van de twee eerstgenoemde artikelen), maar ook als zij een ander gebiedstype betreffen (bouwvrij agrarisch gebied in het laatstgenoemde artikel).

Artikel 8

14. Indien aan artikel 8 onder meer de bedoeling zou voorliggen dat de aanleg van een nieuwe hoogspanningsleiding enkel mogelijk is voor zover ze bovengronds is, wat uit de erbij horende toelichting zou kunnen worden afgeleid, wordt dit best in het artikel gepreciseerd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

¹⁴ Zie het vierde lid van de toelichting bij de artikelen 1.1a en 2.1 van de stedenbouwkundige voorschriften.

¹⁵ Te dezen wordt in het laatste lid van de betreffende stedenbouwkundige voorschriften, dat handelt over de inrichtingsstudie die bij vergunningsaanvragen is te voegen, echter wel gewag gemaakt van een “tijdelijke geluidsbuffer per ontginningsfase”, en wordt daarover in de toelichting gespecificeerd dat “de buffer op vergunningenniveau gebiedsspecifiek [zal] moeten worden ingevuld” op basis van “aanwijzingen” in de inrichtingsstudie. Dit neemt niet weg dat het principe van de buffering en vooral de vermelding dat het “[u]itgangspunt hierbij moet zijn dat deze buffers maximaal ingepast worden in het eindbeeld van de nabestemming of worden verwijderd in functie van de realisatie van de nabestemming” thuis horen in de verordenende stedenbouwkundige voorschriften zelf.

¹⁶ Zie het derde en het vierde lid van de toelichting bij de artikelen 1.1b en 4.1 van de stedenbouwkundige voorschriften.

¹⁷ In artikel 6, tweede lid, wordt enkel melding gemaakt van “constructies”, wat mede gelet op de toelichting erbij, waarin sprake is van “gebouwen en gelijkaardige constructies”, wellicht niet de bedoeling is.